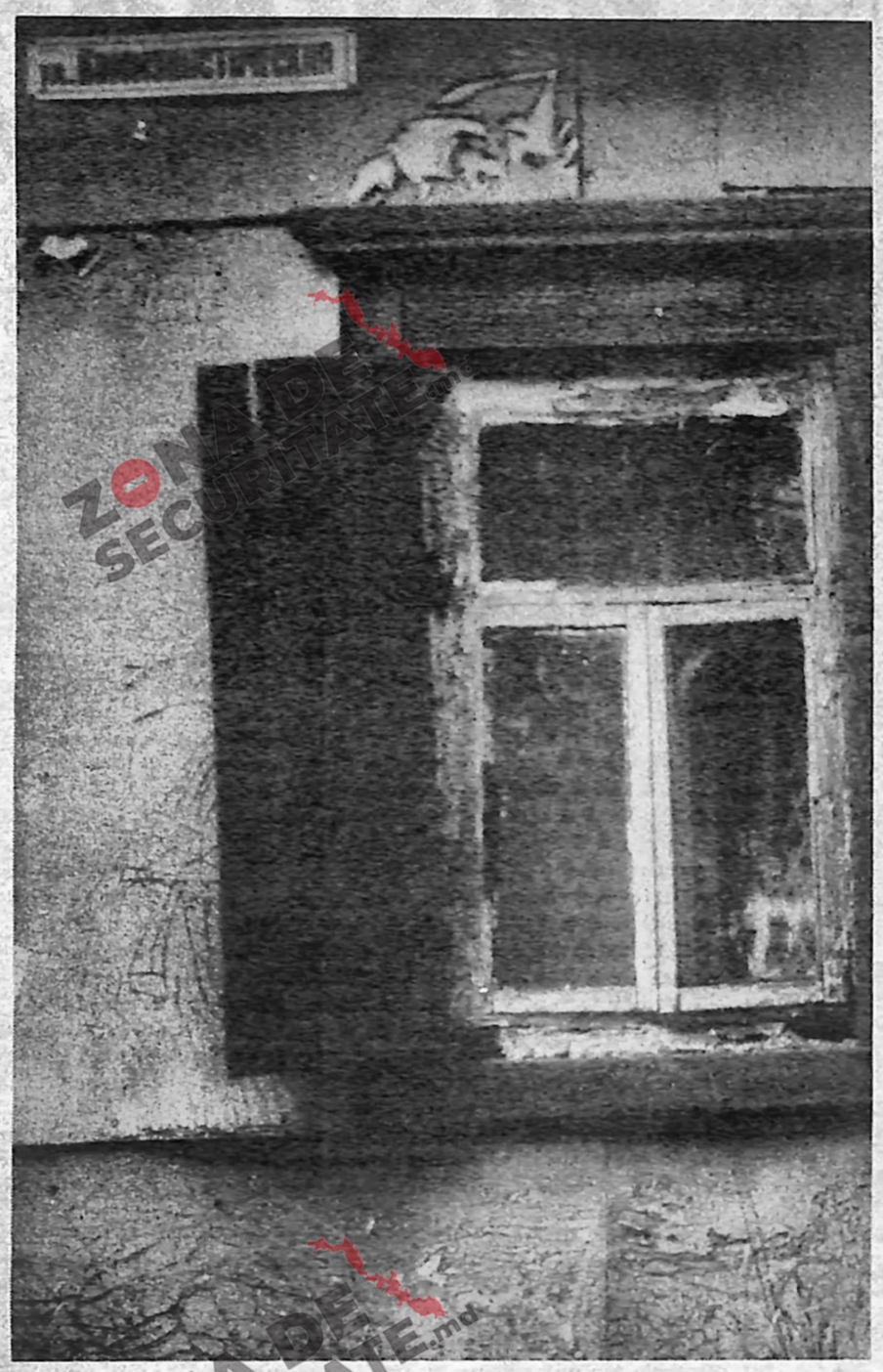
Ultima redută a comunismului

EUFORIE ȘI MIZERIE

Arma șovinismului velicorus a fost viclenia. Săgeata lor otrăvită a fost trufia. Lăudărășenia au implantat-o și în provinciile cotropite. Ascultați numai ce zic cei de la postul de radio Tiraspol: "Cel mai înalt nivel de trai din C.S.I. este în Transnistria". "Umanismul înflorește în Transnistira",

Iar noi sîntem agresori, fasciști, ucigași.

Ei se preumblă prin cetățile și satele noastre. Noi ne umilim și le cerem pace.

Ei ne împușcă de ne coșesc. Iar noi a cîta oară mai încheiem armistiții.

Trebuie să ne ducem tocmai în palatele turcești ca să-i vedem fețișoara bugetă a celui care apare în fața camerelor de luat vederi și ne amenință mai rău ca un pașă că se va răfui cu noi. Îi fi dumneata puternic, stimabile Boris Nicolaevici. Și Lebedi, noul comandant al Armatei 14 o fi un răzvrătit din zilele puciului, dar noi nu mai credem în onestitatea acaparatorilor. Cine și-a ros grumazul cu un jug de lemn nu-l va mai dori nici pe cel de aur și cu resteie de argint, că în car vor pretinde să stea cei pe care i-am dus o viață în cîrcă.

Am în față niște poze din raiul Transnistriei. Lîngă o mașină de agitație care-i cheamă pe cetățeni să-l aleagă prezident pe Igor Smirnov, un biet rătăcit, ramolit și bolnav, se vede că nu și-a schimbat pufoaica slinoasă încă de pe la 1940, cînd a venit să ne elibereze. Iar încălcările îi sînt de model rusesc: o sandală și un șoșon. O fi șuguit și el cîndva că moldovenii sînt niște opincari.

O casă oblonită și coșcovită de pe strada COMMUNISTICESKAIA nu mai este o fală goală și o traistă ușoară. Este o realitate spre care îi împing amazoanele ce știu rostul dichiselii și al încălzirii căilor ferate cu fesele lor ce-au cucerit toate cazarmele din Europa lagărului socialist. Ofițerul din mijlocul lor le susține entuziasmul și euforia. Iar prin porta-voce le vorbește atamanul Galina Andreeva, tovarășa care a uitat în care parte i-o fi casa.

Oploșiți aici ca puii de găină sub penele unei curci, ei mai incită la rebeliuni și un alt popor care pretinde că ar fi căzut pe meleagurile noastre cel puțin de la facerea lumii și își cere libertate în limba rusă. Mîine-poimîine vor încerca să ne prezinte uluitorul argument: sînt și ei slavi.

Vrem să-i amărîm. Promisiunile slavilor nu țin mai mult de 73 de ani. Slavii fără de sclavi nu se simt bune și pornesc războaie.

Unde le calcă cizma le pare potrivit să-și pună și izba.

Augustin CÂMPEANU

Alo, 01?

Ultima noapte a Tighinei?

O rachetă ALAZAN a nimerit în unul din silozurile cu floarea soarelui. S-a aprins răsărita și urma ca incendiul să-și împingească flăcările și asupra celorlalte 73 de silozuri cu o capacitate a cîte 300 de tone fiecare.

Toate acestea se întîmplau pe teritoriul fabricii de ulei din Tighina.

Am primit semnalul de alarmă de la colegii noștri din Tighina. Ni s-a spus că arde o fabrică la Hagimus. Cine știe ce s-o fi gîndit. Poate credeau că nu ne vom băga în para războiului.

Am venit cu trei mașini antiincendiare, escortați de șase blindate. Am muncit două zile și două nopți fără încetare. Abia a doua zi, pe la amiază, și-a amintit cineva că nu pusesem nici nafură în gură. Ne-au adus un boț de unt și pîine. Am îmbucat din fugă și ne-am pus din nou pe muncă. Trebuie să localizăm focarul cît mai urgent. Temperatura de la arderea răsăritei te dogorea și te dobora. Din spate, din față și din părți eram ținuți de lunetiștii separatiști. Glonții ne ciuruiau furtunurile. Credeam că acest calvar nu se mai termină.

Doamne, dar cînd înmulțeam în gînd 300 de tone la 73 de silozuri, ne apuca groaza ce avuție se va pierde, iar noi din săraci cum sîntem vom deveni și mai sărmani.

Un alt pericol și mai grav ne pîndea cam de la o sută de metri. Pe teritoriul fabricii se alfă două cisterne cu o capacitate de peste 150 tone de benzină. Benzină avia, utilizată pentru extragerea uleiului. Dacă flăcările s-ar fi furișat și într-acolo, apoi am fi asistat la ultima noapte a Pompeiului.

Am făcut tot posibilul ca să nu fie ultima noapte a Tighinei.

Scriu aceste rînduri, îndemnat de gîndul, că acești concetățeni ai noștri, preținși iubitori de popor, n-au nici un pic de scrupule, dacă incendiază munca a mii de oameni și nici nu ne lasă s-o salvăm. Pentru că patria lor este acolo unde li-i bine, acolo unde ar putea să hăcoaie pămînturi și să stăpînească.

Sînt originar din Transnistria. Din raionul Anani. Vorba mea nu-i chiar aleasă. Îi trag și eu cîte un șanti, că am făcut școală rusească. Dar de neamul meu și de pămîntul strămoșesc nu mă pot lăsa.

Satana ne-a intrat în casă și ne vrea îngenuncheați, incendiați, omoriți și mînați ca vîrtoturile de pe aceste pămînturi.

Ca bun creștin, rogu-te Doamne, pogoară-ți privirea și mîntuirea peste multpătimita Moldovă.

Eugen CIORBĂ,
sergent major,
Unitatea nr. 1 de pompieri
din orașul Chișinău